

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemán velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravišтво (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vrednišтво je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 145.

V Ljubljani, v četrtek 27. junija 1889.

Letnik XVII.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem prične se drugo polletje. Ujudo vabimo p. n. občinstvo, da se izvoli zglasiti z novimi naročbami, stare naročnike pa udano prosimo, da ponové svojo naročnino in zaostalo doplačajo, da ne nastane nered pri razpošiljanju listov.

„SLOVENEČ“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred velja za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemán:

Za celo leto predplačan 12 gl.

„ pol leta 6 „

„ četrt leta 3 „

„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemán za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.

„ pol leta 8 „ — „

„ četrt leta 4 „ — „

„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le z duem naročbe.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji do konca l. 1889. s poštnino vred, ali v Ljubljani na dom pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to prilogo prejema „Slovenčev“ opravišтво in pa „Katol. Bukvarna“.

Vrednišтво in opravišтво „Slovenca“ in „Domoljuba“.

Hrvatsko-ogerska nagodba.

(Izvirén dopis.)

Proti navadi hitro se je rešila financijelna nagodba med Hrvatsko in Ogersko za bodočih devet let. To se sicer gotovo ne bi bilo tako lepo dokon-

čalo, da ni imelo izpasti vse po volji Madjarom, ki so zopet dokazali, kako spretni so, kadar imajo kaj dobiti; Hrvati so pa po njihovej stari navadi popuščali vse le radi ljube sloge, katero so pa tudi zdaj prav drago plačali. Priobčujemo o tem ugovoru po „Obzoru“ prav jasen članek, iz katerega se vidi, da je Hrvatska po tej obnovljenjej nagodbi zares mnogo izgubila.

Naši poslanci so se povrnil domov ter počivajo na lavorikah zadobljenih, kakor oni pravijo, s težko muko, a vladine novine se raztapajo veselja nad zmago hrvatsko ter se rogajo opoziciji, katera noče videti teh vspehov, ker bomo v bodoče imeli 100.000 gld. na leto več prihoda, nego do sedaj. No, trde glave opozicije zastonj mozgajo; one kraj vseh teh 100.000 gld. trdijo tudi danes, da je ta nova financijelna nagodba velik nazadek, da ni samo umikanje na vseh črtah v obrambi naših pravic, nego da je to tudi odobravanje onega ravnanja, kakor so do sedaj Madjari v svojih računih postopali, na škodo Hrvatske.

Glavno načelo te nove nagodbe je, da Hrvatska v bodoče ne bode dobivala niti 45% vseh svojih javnih dohodkov nekdanjega provincijala, niti 2.200.000 gld., t. j. 65% onih dohodkov, ki so prihajali iz dohodkov bivše krajine. Za bodoče je ustanovljen ta dohodek s 44% cele Hrvatske in Slavonije, t. j. skoro za 7% manje, nego li je do sedaj bilo. Z drugimi besedami praktično stvar izgleda tako-le: po desetletnej poprečnej prešteti iznosijo prihodi Hrvatske in Slavonije na leto 11 milijonov 771.955 gld., a po proračunu za leto 1888 dobiva Hrvatska od istega zneska 6.054.134 gld., t. j. 51.42%, po novi nagodbi pa bi dobivala od gornjega zneska samo 44%, t. j. v okroglem broju 5.179.660 gld., t. j. za 874.474 gld. manj. Tukaj so navlaš v račun vzeti oni isti podatki, ki so priloženi prvemu nunciju hrvatske deputacije.

Naj se modruje zdaj od protivne strani, kakor se hoče, neovrgljiva je resnica, da je načelno prinos za naše javne potrebe promenjen na gorše, saj menda vendar ni nobenega, ki bi mogel tajiti, da je 44 manj od 51.42%. Vkljub temu se pa vendar trdi s protivne strani, da je bodoča nagodba boljša za Hrvatsko, nego dosedanja, ker bo Hrvatska do-

bila za 100.000 gld. več, nego je imela do sedaj. Mi nimamo pri rokah onih računov, s katerimi razpolagajo naši protivniki, ter ne moremo raziskavati resničnosti njihove trditve, pa zatorej dopuščamo, da bode Hrvatska imela morebiti za 100.000 več, čeravno bode dobivala samo 44%, ali ne moremo kraj tega na noben način priznati, da je bodoča nagodba boljša, nego protivno trdimo, da je ta nagodba mnogo gorša od sedanje, če tudi bode ta prihod morebiti večji za teh 100.000 gld. Razlog temu je pa sledeči:

Pred vsem se ne bode po novej nagodbi v bodoče pri dohodkih tobaka ravnalo na tako krivičen način, kakor do sedaj, ker bode v bodoče iz obračuna odpadel popolnoma oni duhan, ki se prodaje na račun ogerske financijelne uprave v Avstrijo, Bosno in Ercegovino. Po naravni stvari in po obstoječih postavah je to podjetje vkupno, tu bi bilo dosledno, da so se denarji tega podjetja računali na skupni račun, in sicer pri prijetku in tudi izdatku. Kakor je znano, do sedaj so se na račun Hrvatske računali samo izdatki tega podjetja, ali ne tudi prijetki, — v bodoče bode pa sploh ta posel izgubil narav skupnega posla, ter bode izključljivo madjarski posel, ker je ugovorjeno, da se bodo vsi iznosi, ki se tičejo tega posla, v bodoče pri obračunu izpustili pri izdatku in tudi pri prijetku, ter bode vsled tega odpala svota morda kakih 400.000 gld., ki se bode v bodoče računala na korist Hrvatske.

To je gotovo največja stavka, s katero se bodo po dosedanjem sostavu povečali dohodki Hrvatske, in katera bode tudi razlog, da kraj manjšega postotka prihod Hrvatske ne bode manjši. Ali zdaj vprašamo: je li je to za Hrvatsko kak fakičen dobiček; je li Ogerska s tem Hrvatskej odstopila kakšno novo pravico? Nikakor ne!

Pri nas se že več nego deset let piše in govori, kako nas Madjari vsako leto prikračujejo za nekoliko stotisoč pri obračunu duhana in kako je največja krivica oni način, kako z nami pri teh obračunih ravnaajo. Posle vsega tega še le sedaj priznavajo Madjari sami, da to njihovo dosedanje ravnanje ne odgovarja pravičnosti, ter obečajo, da v bodoče ne bode tako.

LISTEK.

Vidov dan.

(Konec.)

Še tisto četrt ure zasede svojega konja; dva prijatelja, ki ga nista hotela zapustiti, poskačeta na svoje konje in vsi trije uderejo jo — v turški tabor. Do straž dospévi povésili so sulice v znamenje, da so mirni ljudje, in zahtevali, naj jih takoj kdo pelje pred sultana Murada, ki je osobno turško vojsko vodil. Ko so Turki slavne Srbe pri sebi videli, razveselili so se silno, ker so jih imeli za uskoke. Sultan je bil posebno dobre volje in je milostljivo svojo nogo Milošu pomolil, naj mu jo poljubi, kakor je bila tedaj v turški vojski šega. Miloš se pripogne, toda v tistem trenutku zabliška se že meč v njegovi roki in takoj nato v sultanovem telesu. Smrtno zadet zvrne se Murad s prestola, Srbi pa zbeže. Žal, da prepozno, kajti vže so jim Turki od vseh strani pot zastopili in hud boj se prične med

šotori. Miloševa spremljevalca sta ondi padla, Miloša samega so pa Turki hudo ranili in vjeli.

Med tem je napočila zora 15. junija (po današnjem našem računu 27. junija) in obe vojski podali ste se iz svojih šotorov na bojno polje, kjer ste se vsaka ob jedni strani reke Sitnice razvrstili. Na srbski strani stalo je 100.000 mož, na turški 300.000, torej trikrat toliko. Turki so bili ljuti, Srbom je po malem vže srce upadalo, ker niso vedeli, kam se je Miloš zgubil. Bali so se izdajstva. Car Lazar prevzel je poveljnišтво osrednjih čet, onih na desnem boku Vuk Brankovič, na levem pa je zapovedoval bosanski kralj Tvrdko.

Pri Turkih je zapovedoval v središči vezir Hajder, ki je imel ob enem vrhovno poveljnišтво, odkar je Miloš sultana uničil, na bokih veljevala sta pa sultanova sinova Jakub in Bajazid.

Komaj se je solnce izza gore pokazalo, vname se boj na desnem srbskem boku, kjer so se Turki na obljubljeno Brankovičevu izdajstvo zanašali in so zaradi tega z vso silo in srditostjo nad srbsko vojsko planili. Ta prvi poskus je bil zastonj,

če prav je bil Brankovič za uskok v turški tabor s svojim kardelom pripravljen, ker je bilo na desnem boku vse polno drugih hrabrih junakov, ki bi bili Brankoviča na mestu na kosce posekali ob prvi priliki, ko bi bili kaj sličenega zapazili. Zlasti Jug Bogdan in njegovi sinovi, devetero Jugovičev, pazili so z ostrim očesom na izdajico, kateremu je vsled tega sree upadlo.

Silna borba razširila se je od desnega krila polagoma preko središča na levi bok. Ljutost v boji bila je na obeh straneh tolika, da je kri kar v potocih tekla po izsušeni zemlji in da je bilo Kosovo polje vsled obilno ondi posekanih turških glav v pisanih turbanih popolnoma podobno kakemu vrtu, kjer rastejo tulipani.

Pet ur trajal je že silni boj, kar se posreči Brankoviču z 12.000 nezvestimi kukavicami v turški tabor preskočiti in sicer še le tedaj, ko so Srbi na nekaterih krajih že zmagovaje prodirali in premagane sovraage kršćanstva pred saboj podili. Ko Turki uskoke zapazijo, zaženo se z novega nad desni srbski bok, ki je bil vsled odpada 12.000 mož

Tedaj ko bi se bilo ravnalo po postavi, moral bi brez nove finančialne nagodbe dohodek Hrvatske do sedaj biti večji za 400. gld. pri samem tabaku; celih 18 let se je prikračevala Hrvatska za to vsoto in ravnalo se po načinu „ki ne odgovarja pravičnosti“, a zdaj, ko se je protivna stranka izjavila, da ne bode nam povrnila storjene škode, nego samo da se bode v bodoče ravnalo po načelih pravice, trdi se s protivne strani, da smo s tem zadobili nekako novo pravico.

Mi bi s praktično primerom mogli stvar najbolje razjasniti, ali da se nam ne bode kaj prigovarjalo, nočemo, nego samo trdimo, da s tem novim dogovorom nismo nič dobili, nego obečanje protivne stranke, da nam hoče dati, kar nam že tako pripada, ter da nas v bodoče ne bodo več prikrajševali.

Ravno isto se prikazuje tudi pri ostalih domnelih pogodbah, katere podaje bajt ta nova nagodba; vse te pogodnosti, tikale se one povrnitve, potrošnine od predmetov izvoženih v inozemstvo, kolekovanih pristojb od zavarovalnih družb, prevozarinskega davka itd., niso nič drugega, nego naravna in neobhodna konsekvencija onega načela, izraženega v zakonu nagodbinem, da Hrvatskeji pripada 45% vseh javnih dohodkov, ki dotekajo v Hrvatskeji in Slavoniji. Do sedaj se Ogerska pri obračunu ni držala te zakonske ustanove, nego nam je iz kakoršnihkoli razlogov popolno izplačanje teh 45% prikračevala. Ker pa končno ni bilo drugače mogoče, nego priznati dosedanje ravnanje, ki je protivno nagodbiniemu zakonu, obljubili so Madjari, da bodo v bodoče računali tako, kakor treba, ter da nam bodo dajali odnosne postotke, in tudi od vseh zgoraj omenjenih dohodkov; ali ko se je videlo, da bi po tako točni, vestni in zakoniti provedbi zakona Hrvatska imela že zdaj na leto dohodka za svoje autonomne svrhe čez 7 mil. gld., osupnili so Madjari ter rekli: da je to preveč za Hrvatsko, da ona ima dosti, kar zdaj dobiva, a tej vsoti da odgovarja 44% vseh naših javnih dohodkov, ako se bode računalo tako, kakor zahteva zakon; ako se bo pa računalo tako, kakor do sedaj in načinom, ki ne odgovarja niti pravu niti pravici, tedaj tej vsoti odgovarja 51.42%.

Hrvatski regnikolarci mesto da so se uprli enemu in drugemu, mesto da so zahtevali, naj se vrši postava tako, kakor je bila l. 1873 in l. 1880 sklenjena, ter da naj se Hrvatskeji v bodoče daje v istem razmerju, v katerem i dozda, mesto vsega tega dali so oni s svojim ravnanjem Madjarom pravo, odobrili njihove dosedanje račune ter privolili na manjši postotek od 44%, samo zato, ker so Madjari obljubili, da bodo v bodoče računali tako, kakor bi bili morali do sedaj. Pa da je ta nagodba za Hrvatsko ugodnejša?

Da je finančialna nagodba med Hrvatsko in Ogersko ostala, kakoršna je bila do sedaj, da se je dosledno in točno izvrševalo načelo, da Hrvatskeji pripada 45% vseh javnih dohodkov, a od bivše krajine pavšal od 2.200.000 gld., iznašali bi naši dohodki čez 7 milijonov gld.; a po tej novejši nagodbi po zmanjšanjem postotku ter če se bo v bodoče obračunavalo kakor je treba, dobivali bomo v najboljšem slučaju, kolikor do sedaj. Tedaj po tem takem niso zmagali Hrvati, nego Madjari; zavoljo tega, da se bode v bodoče računalo tako, kakor zakon zahteva, popustili so Hrvati čez 7% od dosedanjega razmerja. Da je Hrvatska imela svoje fi-

silno oslabil, ter ga spravijo v nered, ki se je od tod razširil najprvo na levi bok in od tod na središče, na katero so Turki z vsemi silami od vseh strani pritiskali. Ko se car Lazar vsled Brankovičevega izdajstva zmage ni več nadjal, ukaže svojim zvestim vojakom, da se prično umikati. Njemu samemu izpodtakne se konj, da pade, Turki pa ga zgrabijo in odpeljejo s saboj. Zvezanega pripeljejo Lazarja v glavni svoj tabor, v Muradov šotor, kjer je Murad še živel. Ondi našel je car Lazar svojega zvestega, po krivem natolcevanega Miloša Obiliča zopet, hudo ranjenega. Ondi je tudi zvedel, kaj je Miloš učinil, odkar je iz srbskega tabora zginil. Solznih oči prosil ga je odpuščanja zaradi razžaljenja pri skupni večerji, nakar ga je blagoslovil. Sedaj prišla je obema poslednja ura. Sultan je čutil, da gré z njim tudi že proti koncu in predno je oči zatisnil, ukazal je Lazarja in Miloša pred svojimi očmi obglaviti. Tako je pred 500 leti žalostno poginilo srbsko cesarstvo in postalo turška pokrajina. Srbski narod proklel je za to črno dejanje Brankoviča, njegovo mater in ves njegov rod.

nancije, ne bi bilo do tega prišlo, pogreške v računih ne bi bile zmagale, nego bi premagala resnica. Ta resnica bo sicer smagala prej ali kasneje, to je naše čvrsto uverjenje, kajti ne bode v Hrvatskeji vekomaj vladala taka večina, kakoršna sedi danes v hrvatskem saboru.

Žalostno je zares, kar piše „Obzor“, da mora zemlja po tej novejši nagodbi toliko gubiti, in to tem žalostneje, ker se množé vedno izdatki za naše autonomne poslove. Z gubitkom, ki ga bo imela Hrvatska po tej novejši nagodbi, moglo bi se vseučilišče z medicinsko fakulteto popolniti, a ne da zopet narod zbira po krajcarjih za tako važen zavod, ki se ne bo mogel tako hitro oživotvoriti. Neodpusitljiv greh je res na ta način za naše regnikolarce, ki so mogli brez vsake borbe napustiti toliko dohodkov siromašne zemlje. Po tem činu moramo najbolje presoditi, kakošni domoljubi so ti naši poslanci. —

„Matica Slovenska.“ LXXXIII. odborova seja.

(Dalje.)

Vzame se na znanje, da so „Slovenske Matice“ odborniki poslali odboru za odkritje Levstikove plošče v Laščah 24 gld. vsled dotičnega poziva nabranih, in da se utegne doposlati še neka mala svota. O tej priliki naroči odbor, naj se dá pismena zahvala G. Guttmanu, ki je naklonil društvu iz Levstikove zapuščine večjo zbirko Vodnikovih listin.

„Matica“ je prejela ter shranila ustanovno listino Gorupovo, ker jej po ustanovnikovi naredbi po njem, njegovih sorodnikih in slovenskem deželnem odboru na četrtem mestu pristojna pravica do podelitve njegovih ustanov.

Obširnejše pojasnilo tajnikovo gledé natiskavanja letošnjih društvenih in založnih knjig in pa vrednikovo gledé razdelitve vsebine „Letopisu“ vzmeta se brez ugovora na znanje. Oddá se vezava založne knjige.

Sklepanje o ponudbi neke knjige za prihodnje leto prepušča se književnemu odseku, z dostavkom, da se odbor ne sme vezati, dokler se društvu ne predloži rokopis sam.

Poročilo o zadevah društvene hiše (fasija, napovedba zaradi odmerjenja pristojbinskega ekvivalenta, odlok zaradi ekstabulacije dolga, premembe pri strankah, potrebne poprave itd.) se soglasno odobri.

Kamenotiskarju Kokoju se ima vsled njegove lastne želje poslati 1 popoln izvod pri njem tiskarnega atlanta na ogled ter delati na to, da se ta zadeva čim prej končno dožene.

Računski presojevalci so društvene knjige pregledali v petek dné 14. junija in našli vse v popolnem redu. O tej priliki se pristojna hvala izreče posebno g. Žagarju, kateri že nekaj let tako radovoljno „Matici“ izvršuje ta posel.

Tudi v zadnji dobi došlo je „Matici“ več prošenj za podaritev založnih knjig. Predsedništvo reševalo jih je po starem, običajnem načelu in prejelo od raznih stranij primerna zahvalna pisma.

Gledé poverjeništev se v zadnji dobi ni dosti premenilo. Tretje poverjenišstvo v loški dekaniji, za selško dolino prevzame župnik v Selcih, gospod J. Sušnik; poverjenišstvo za Št. Peter z okolico tamonjšni kurat, g. A. Verbaj. Nekaj poverjeništev se ima v kratkem osnovati v goriški nadškofiji, nekaj že osnovanih pa oživiti; odbor čaka na dotične odgovore.

Prošnji visokega c. kr. dež. predsedništva na odsek za nabiranje krajepisnih imen, naj bi le-ta slovniško presodil imenike kranjskih krajev, predložene mu po c. kr. okr. glavarstvih, ki naj bi bili potem o prihodnji ljudski štetvi splošno po Kranjskem vpeljani, ima se po možnosti ustreči.

Knjižnici je priraslo v zadnji dobi 65 knjig, zvezkov in časopisov; po jeziku: 36 ruskih, 13 čeških, 11 slovenskih, 2 latinski, 2 srbski, 1 poljska; 22 vsled daril, 43 po zamenji. Darovalcem so se iz predsedništva o svojem času izrekle primerne zahvale.

(Konec sledi)

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. junija.

Notranje dežele.

Tržaški župan Bazzoni je predvčeraj obiskal italijanskega konzula Duranda, izrazil mu v imenu mesta obžalovanje, da se je nedavno raz-

letela ravno pred njegovim stanovanjem petarda, ter nado, da bo konzul ostal še nadalje v Trstu ter se bodo ohranile dobre razmere mej njim in tržaškim mestom. — S tem je župan izpolnil dolžnost, katero bi bil moral že davnej izvršiti.

Levičarski listi so mogočno naznanjali, da bode neki njihov pristaš v delegaciji interpeloval vlado zaradi drugega katoliškega shoda na Dunaji. Kot junak, ki bo izvršil ta „plemeniti“ čin, se je sploh imenoval profesor Suess. Toda ta je molčal kakor črni grob in namesto njega je dr. pl. Demel le takó od daleč malo potrkal na grm. Grof Kálnoky je takoj odgovoril ter naravnost omenil katoliški shod. Posvetil jim je dobro, posebno Demelu, kakó more govoriti, da je zveza z Italijo vsled katoliškega shoda skaljena. Levičarji so skupili, kar so iskali.

Sedaj je izšel tudi mladočeški volilni poziv, ki se glasi jako zaupno gledé zmage. Omenja tudi razmerja mej Čehi in Nemci, želeč končne sprave. Za 54 volilnih okrajev predlaga „prostomišljene“ kandidate. Izšel je tudi še tretji volilni poziv „severno-češkega narodnega društva“, ki povdarja, da se ne sme Češka jezikovno deliti in da morajo imeti obe narodnosti enake pravice, ter nasvetuje narodne kandidate za „zaključeno jezikovno okrožje“.

Vnanje države.

„Times“ javlja iz Belegrađa: „Metropolit Mihael neprestano dela neumorljivo propagando na korist črnogorskega kneza. Neki srbski državnik, ki je bil večkrat že minister in je splošnje spoštovan, rekel mi je, da ima jasne dokaze, ki pričujejo, da hodi Mihael k najpplivnejšim volilcem ter jih pregovarja: „Glasujte za može, ki hočejo za našega kralja izvoliti kneza črnogorskega; če postavite Nikito na prestol, poplačala bo Rusija srbski državni dolg, naši davki se bodo zmanjšali ter bomo uživali rusko varstvo; toda če pa hočete vse to imeti, storiti morate tudi ono, kar zaukazuje car.“ In pri vsem tem se v Peterburgu pritožujejo zoper „dvoumno“ avstrijsko politiko! — Kakor se poroča iz Belegrađa, došla so tjejak uradna naznanila o nemirih v Novembazaru. Štirje begi so bajé prognali prefekta ter napravili vojno prostovoljcev. Da napravijo mir, odposlala je Turčija dva bataljona vojakov, ki se sedaj bijejo z vstajniki. Dosedaj še ni nič znanega, da se je zatrl nemir. Vse v Novembazaru bivajoče Srbe so zaprli.

Nagovor avstrijskega cesarja nasproti delegacijam je v ruskem časopisju vzbudil miroven odmev. „Novoje Vremja“ naglašá mirovno mišljenje avstro-ogerskih političnih krogov. Celó gledé odstavka o Srbiji se ne more skoraj ničesar ugovarjati, pač pa je sodba o Bolgariji neprimerna (!) in resnici nasprotna. „Novosti“ menijo, da mora ta odlomek govora izpodbujati avstrofilne elemente na Balkanu, pristaše dejanjske neodvisnosti balkanskih narodov pa postrašiti, kar zopet dokazuje dvoumnost (!) avstrijske politike. — Tožbo o dvoumnosti avstrijske politike na Balkanu najbolje osvetljuje današnje poročilo lista „Times“ iz Srbije.

Mej vročevrtnimi italijanskimi in francoskimi delavci v mejnih pokrajinah so neprestani boji. Treba je le majhne iskrice, in duhovi so vsplameli. Še pred kratkim so bile tolike razprtije v Gondrecourtu mej delavci obojne narodnosti, da je poslanec Brunialti v tej zadevi v zbornici interpeloval vlado. Crispi je naznanil, da je v tej zadevi zahteval od Francije pojasnila. Položaj italijanskega delavca je bil zaradi francoske ljubosumnosti vedno resen, in obe vladi si prizadevate, da bi napravile tem prepirom že enkrat konec; toda upanja je malo, da se bodo mogli odstraniti tudi vzroki razprtijam.

V francoski zbornici je predvčeraj hotel Laguerre vlado interpelovati zaradi parlamentne imunitete poslancev. Navstal je velik ropot, neki desničar je imenoval republikance „kanalje“, vsled česar je dobil ukor in se mu je prepovedalo za nekaj časa priti v zbornico. Konečno je zbornica s 302 proti 231 glasovom sklenila, da se interpelacija preloži za toliko časa, dokler ne bodeta rešena proračun in vojna postava.

V angleški spodnji zbornici je predvčeraj naznanil državni podtajnik, da vlada ni dobila nobenega poročila, po katerem bi bila Rusija na otoku Deeru ustanovila premogsko postajo. Iz Kajira so došle vesti, da velika vojna sila drvišev prodira proti Uadyhalfi. General Greenfell smatra vsled tega za potrebno, da odrine v Uadyhalfo. Angleški vojni oddelki so pripravljeni, da takoj tja odpotujejo. — Reuterjevo izvestje pravi, da se brani Francija pritrditi konvertovanju egiptskega dolga, dokler ne bo imela zadostnega jamstva, da bodo Egipt zapustili angleški vojaki.

Izvirni dopisi.

Iz Slavine, dné 25. junija. Na sv. Ivana Krstnika dan imeli smo v Slavini dopoldne ob 8. uri prvotne volitve za deželna poslanca. Slavinska župnija ima dve županiji. Ena se imenuje šentpeterska, druga slavinska županija. V obeh županijah je bila 24. t. m. na sv. Ivana dan volitev volilnih mož. V prvi županiji, ki voli 5 mož, zmagala je konservativna stranka, ki bodo vsi volili gosp. Podboja, v

slavinski občini pa so izvoljeni štirje možje, ki bodo volili gosp. H. Kavčiča. Propadli smo tedaj Slavinci. Kdor pozna slavinsko faro, boče zaklical: Kako je to mogoče?

Nesreča je, da se prišteva slavinski županiji hrenoviške fare velika vas Orehek; njeni prebivalci so naši hudi nasprotniki. Mi starokopitneži se držimo še stare vere, Orehovci pa so novodobni liberalci. Tako smo si pri vsaki volitvi navskriž. Druga nesreča je, da naš gosp. oče nadžupan ljubi bolj Orehovce kot svoje domačine Slavince. Vrh tega pa so se še nekateri, recimo trije Kavčičevi „sensali“ iz Postojine vozili neprenehoma okoli volilcev, motili jih s smodkami, vinom in denarjem. Iz zanesljivega vira vemo, da so ti „sensali“ dali Orehovcem dan pred volitvijo 50 gl. na razpolaganje. Naj nam tudi Orehovci še bolj zatrjujejo, da so jih dobili za „Bralno društvo“, mi jim tega vendar ne verjamemo, ker dobro vemo, da je to le pesek v oči. In res, najeli so za ta denar vozove ter se pripeljali vsi do zadnjega oboroženi z viržinkami v Slavino k volitvi. Po dokončani volitvi so si nekateri zopet prav dobro oprali jezik in grlo in res vriskali in peli skozi Slavino, da se je vse treslo in gibalo. Da so se ga nekateri tako pošteno navlekli, skrbeli so za to zopet Velikan iz Matenje vasi, Direktor in Žagar iz Postojine. Ko so šli naši volilci volit, čakali so jih na cestah, s sladkimi in obilnimi obljubami spravili jih v gostilno, in — kdo bi ne pil zastonj — zapili so volitev. Druga dva volilca zvalil je Velikan na svoj voz ter udaril po konji in zapeljal jih je v Matenjo vas na somenj; med potjo je zopet drugim kvasil, kaj če ta volitev, to je sama neumnost, naj bo poslanec ta ali oni, samo f... ne. Na ta nesramni način odpodili in odvrnili so nam, kar je meni znano, že med volitvijo 8 naših mož. Propadli pa smo le za 5 glasov, torej vsak nepristranski človek iz tega razvidi, kako nesramnim potom so zmagali naši nasprotniki. Oni so imeli po 56 glasov; g. župnik, njegov pomočnik in župan dobili so pa vsak 51 glasov. Da nam tedaj oni „sensali“ niso že med volitvijo odgurali onih 8 naših mož, bili bi slednji dobili po 59 glasov in zmaga bi bila naša. Oni možje so sicer še tisti dan obžalovali svojo lahkomišljenost, pa prepozno je bilo. Ti postojinski „nebodijhtreba“ morajo povsod biti, kjer jih ni treba, begajo priprosto in verno ljudstvo.

Tem nepoklicanim gostom iz Postojine pa prijateljsko svetujem, naj ob takih prilikah nikar več ne hodijo v Slavino, ker ljudstvo je še danes vse razburjeno in ne bo kmalu pozabilo te sramote, v katero so je izpeljali ti olikanci. Kar so vse počenjali, to je nezaslišano, to je več kot zlobno. Neka gospodinja slonela je s sedem let staro deklico pri oknu, ko so ti olikanci šli po Slavini memo njene hiše. Ta gospodinja je nič manj kot štirikrat slišala besede: f..., pr. f..., kaj hočejo ti f.... pri volitvi. Da bi se nedolžna deklica ne pohujšala, zgrabi gospodinja deklico in jo pelje proč od okna; pa bilo je že prepozno. Deklica svojo gospodinjino plašno pogleda in pravi: Oh, kako ti gospodje grdo kolnejo! Kaj ne, ti niso v Slavini doma?

Ko je bila v Slavini končana volitev, hiteli so ti Kavčičevi „sensali“ pijani od veselja, da se jim je v Slavini tako ugodno izšlo, hitro v Šent-Peter, kjer je bila tudi volitev in sicer ob 11. uri dopoldne. Tamkaj so pa — čast Šentpetercem — slabo naleteli. Čujte, le jednega volilca niso premotili! Ko so morali ti predrzneži sramotno odriniti, so menda Šentpeterci dobili še toliko vplanske ajdovice, da so za njimi tako pošteno pokadili, da so pozabili predvečer zažgati kres. Prav tako! Čestitamo Šentpetercem!

Ko sem Vam zadnjič poročal o žalostnem volilnem shodu v Šent-Petru, ste mi, gosp. vrednik, prečrtali besede: Grozna nezaupnica! No, ali niso včeraj vrli Šentpeterci pokazali, da sem pravo poročal? Bali ste se menda, da bi Vam „Slov. Nar.“ ne bil očital, da je to nesramna laž, da je dotični pravični poročevalec zlobni dopisnik, da je to volilni „manever“ itd. Nam ti „Narodovi“ neolikani izrazi že kar presedajo in vrabeem na strehah se menda tudi že studijo. Kadar „Narod“ ne vé kaj odgovoriti, takrat pokliče na pomoč te izvoljene in olikane besede, češ, zdaj sem ga dal.

Ker pa že ravno govorim o teh stereotipnih izrazih „Narodovih“, morda ustrezem „Narodovemu“ vredniku, ako mu naznam, da je tudi njegov iskreni prijatelj g. Kavčič dobil pri nas zaslužen „priimek“; nisem si ga jaz izmislil, ampak naši

volilci, priprosti gospodarji, kmetovalci. Ker sem prepričan, da so „Slov. Narodu“ vseč kaki tehtni izrazi, ki jih porodi duhovit humor priprostega kmeta, in si jih rad globoko v srce zapiše, naj mu vendar povem, da so gosp. Kavčiča krstili naši kmetje „kupljeni poslanec“. Iz tega torej sledi, da ima „Slov. Narod“ prav, ker vedno trdi, da je kmetijski humor dober humor. Ako bode g. Kavčič izvoljen za poslanca, zasluži po vsi pravici, da se nazivlje „kupljeni poslanec“, ker prav v pravem pomenu kupili so ga in sicer silno drago njegovi postojinski „sensali“. Če bode — da še enkrat povdarjamo — g. Kavčič res poslanec, ne bode on poslanec iz volje in srca naroda samega. Poslanstvo kupili mu bodo njegovi prijatelji. S čegavim denarjem, tega mi ne vemo. Mi tedaj gosp. Kavčiča ne moremo in ga tudi ne bomo spoznali za svojega poslanca, in ako gosp. župnik Podboj propade zaradi naših štirih volilnih mož, ki so prišli do zmage le po zvijači in pijači gosp. Kavčičevih prijateljev, potem se bomo še oglasili. Slavinski.

Iz Prage, dne 23. junija. Največji dogodjaj minolih dni je, da je na sv. Rešnjega Telesa dan tekla kri na Češkem. Ta dan zabelježen je med one, koje je Rimljan nazival „dies nefasti“. V dan, ko je slavila katoliška cerkev svoj največji čudež, in se nosi pod milim nebom Oni, ki je učil, da se imamo ljubiti med seboj, v praznik ljubezni nebeške tekla je v rudniškem mestu Kladno blizu Prage človeška kri in se pričela takorekoč vojska med bogataši in — revščino.

Sprevod na Telovo ostane v zgodovini napominanega mesta, kjer so nedavno rudo- in premogokopi štrajkovali, na veke črno zabeležen. Razljuteni človeški strasti zapali so kot žrtev ljudje in imetje. Vzrok je bil zelo neznan. Sprevod pomikal se je po mestu Kladno ob najlepšem vremenu, tisoč in tisoč vernikov bilo je zbranih na velikem trgu. Premogokopi delali so špalir, njih godba je lepo svirala, z zvonikov oglašalo se je vbrano pritkavanje, pobožno petje pretresovalo je srca in družice posipale so cvetke na pot. Razburjenje, ki je nedavno še prevladalo pri ondodnih delavcih povodom štrajka, se je — navidezno — pleglo, a vendar je še tlelo na tihem. Trebalo je samo male iskre, in vplamtel je ogenj strasti v zdinjanost.

Sprevod mudil se je baš pri tretjem altarju in se počel pomikati k četrtemu. Tu bodi omenjeno, da ima staro in mlado na Češkem navado, da po duhovnikovem odhodu od altarja trga s smrek, bréz in dreves zelene vejice, ter je nesó domov kot blagoslovljen spominek, koji naj bi jih varoval zlobe in nesreče. To se je tudi tu zgodilo. Neki deček utrgal je vejico pri altarju, mestni redar ga udari po roki, dečkov oče zgrabi redarja, ta potegne sabljo, krvavo rani očeta ter ga odvede v zapor. Vsled tega zbralo se je več nego 2000 delavcev pred mestno hišo in zahtevalo, da se oče propusti. To se je tudi zgodilo, a vzlic temu so razbili vsa okna in uro na pročelji. Okrajni komisar baron Villany bi bil skoro ubit. Razljučene tolpe drle so na to v vse občinske in sodne urade ter razbile vse, raztrgale pa tudi akte. Na to se je sodrga valila k rudniškemu vodji Bachru, kojega pa ni bilo doma; soproga in hči branili ste se z revolverjem v roci, toda zastonj. Delavci jamejo pokončavati, kar jim je prišlo pod roke ter so hoteli zažgati hišo. Orožnike, ki so hoteli delavce prepoditi, napali so le ti s kamenjem; zadet od velikega kamna zgrudi se stražmešter na tla. Stoprav zdaj jamejo orožniki, bilo jih je 13, streljati med ljud. Dva so ustrelili (jednega 11letnega šolarja in 13letnega učenca), 20 ranili. Odtodi drli so pred hišo župana Hrabě-ja, katero so vso izplenili in razbili. Škode ima 20.000 gl., celo hčerino opremo nevestino, koja se ima omožiti v 14 dneh, oplenile so tolpe. Iz Prage so bili hitro s posebnim vlakom tja poslani trije batalijoni pehote in batalijon lovcev, ki so napravili red. Pri tukajšnjem deželnem sodišči je že 70 izgrednikov iz Kladna zaprtih. (Konec sledi.)

*) Tega priimeka jim nisem jaz dal, ampak moj hlapec. Op. dop.

Dnevne novice.

(Slava Vodniku.) Pod tem naslovom izdala je v spomin na Vodnikovo slavnost naša marljiva „Krajcarska družba“ prav ličen album v vizitničnem formatu, obsegajoč fotografičnim potom razmnožene slike, ki se tičejo slavljenca. Med temi omenjamo

posebno njegovo podobo, lastnoročni životopis Koprivnik, kjer je Vodnik župnikoval itd. Slike je mojstersko zvršila tvrdka Angerer & Goeschl na Dunaji. Gotovo bo vsak Slovenec z veseljem segel po tem lepem spominu na Vodnikovo slavnost, že zategadelj, ker je to prvo delo te vrste na Slovenskem in je njegov čisti dohodek namenjen „Narodnemu domu“. Med slavnostnimi dnevi razprodajala se bo knjižica po javnih prostorih. Cena knjižice je 30 kr.

(Gospod Alfonz Müllner,) kustoz deželnega muzeja kranjskega, razveselil bode vse čestilce V. Vodnika v bralni sobi deželnega muzeja, kjer bode za slavnostne dni razstavil po Ganglovem modelu narejeno Vodnikovo soho od mavca ter razložil vse rokopise in tiskane spise prvega slovenskega pevca, na kar že danes opozarjamo domačine in goste.

(Slovstvo.) „Valentin Vodnik, prvi slovenski pesnik.“ Slovenski mladini spisal Peter Bohinjec, kapelan. V Ljubljani. Izdala in založila „Družba sv. Cirila in Metoda.“ 1889. — Tretji zvezek knjižnice, ki jo je namenila naša Ciril-Metodova družba osobito slovenski mladini, bil bi torej na svetlem. V prvih dveh užgal je pripovednik z mikavno besedo mladostna srca k ljubezni do širne naše domovine in do preslavne hiše habsburške. V zvezku, ki leži danes pred nami, véde nas mladi, nadarjeni pisatelj v log domačih modric, na pristno zemljo slovensko, ki nam je dala in v svoje osrčje vzela prvega pesnika Valentina Vodnika. Vodnik! Kdo ni slišal vsaj zadnji čas čestokrat tega imena? In vendar je životopis njegov po raznih časnikih in knjigah takó raztrošen, da bi bilo težko posamniku ustvariti si pravo podobo buditelja Slovencev, ako ni več pristnih virov, iz kojih je zajemati. Naj takoj povem, da je pisatelj naše knjižice prav s pridom zajemal posamezne vire. Vse gradivo je zlil v harmonično celoto, tako da, če prelistáš 58 strani obsežajočo knjižico (v osmerki), stoji pred teboj jasna podoba moža, o katerem poje naša pesem: „Kdo je Iliriji sinove budil? — Svoj dom jih ljubiti, braniti učil?“ — V deset delov razdelil je pisatelj knjižico. Slika nam v prvih čveterih Vodnikovo življenje: dijak, kapelan, učitelj, mrlič. V nadaljnjih čveterih riše delovanje njegovo: pesnik, pisatelj, slovničar, zgodovinar, starinar in nabiralec narodnega blaga. Predzadnji oddelek kaže nam Vodnika kot človeka in značaj njegov. V zadnjem pa nam opisuje slavo njegovega imena po smrti. Knjižica pisana je v gladko tekočem, sémtertje celó bujno okrašenem jeziku. Posebno ugaja, da se pisatelj ozira na našo mladino, katerej ga na več krajih v krilatih besedah stavi kot vzor rodoljubnega delovanja. Dasi se na mnogih krajih iz knjižice upozná, da jo je pisatelj v prvi vrsti namenil slovenskim srednješolcem, brali jo bodo vendar z veseljem vsi, ki se zanimajo za probujo in preporod našega slovstvenega in narodnega gibanja. Uprav ob ugodni priliki prišla je na svetlo knjižica sedaj, ko se pripravljamo na slavlje Vodnikovo. Naj ne zamudé rodoljubi naši seči po knjižici. Kdor jo prebere, ne bo mu žal. Slednjič naj omenimo, da je knjižici pridejana podoba sohe, kakoršno bodo v čast Vodnikovemu spominu odkrili nastopne dni.

(Koroške Slovence), katerih pride nad sto k Vodnikovi slavnosti v Ljubljano, bodo jutri na mnogih železničnih postajah po Gorenjskem pozdravljali. Na ljubljanskem kolodvoru jih bodo rodoljubi slovesno sprejeli.

(Volitve v Istri) so bile jako burne. V sedanjih razmerah more biti narodna stranka z vspehom zadovoljna. Priborila si je v kmetijskih občinah večino in s tem si zagotovila eno mesto v deželnem odboru. K tej zmagi je pripomogla samozavest naroda v Istri. Živel! značajni in zavedni volilci!

(S Koroškega.) Razpisane so učiteljske službe v St. Janžu, na Bistrici in v Borovljah, pa samo za St. Janž se tirja znanje slovenščine. Stara pesem. — Posojilnico snujejo v Grebinju. — Prošnje za slovensko šolo so podpisali in odposlali v Vogerčah in v Šmihelu pri Pliberči. — Hranilno in posojilno društvo za Celovec in okolico je potrjeno in bode v kratkem pričelo uradovati. — Presvetli cesar je kanoniku č. g. Jos. Hueberju podelil viteški križ Fran-Josipovega reda.

(Izpit) za stolicu razlaganja sv. pisma nove zaveze dela danes pismeno, jutri ustno čast. gospod. dr. Josip Lesar.

(Pevska skušnja) je danes zvečer ob 8. uri za Vodnikovo slavnost. Po skušnji razdelila se bodo pevska znamenja onim pevcem, ki so do zdaj skušnje obiskovali in svoje ime javili gosp. pevovodji. Prva skupna skušnja bude v soboto popoldne ob 3. uri, in druga v nedeljo zjutraj točno ob 8. uri v čitalnični dvorani, kjer bude zbirališče vseh pecev. Z dežele došli peveci dobili bodo znamenja pri skupni skušnji v čitalnici.

(Požar.) Na Sp. Brniku v cerkljanski župniji je 26. t. m. zjutraj ob 3. uri pet hiš z drugimi poslopji pogorelo. Enemu posestniku pa tudi troje goveje živine in eno teletico. Dve bajti leseni ste prav do tal upepeljeni. Hiše so bile na kupu in s slamo pokrite, zato se je ogenj kar hipoma s strehe na streho preselil. Hvala Zg. Brničanom, ki so s svojo dobro brizgalnico na pomoč prihiteli, da se ni požar se bolj razširil. Zavarovani so bili sicer vsi peteri, toda za male svote. Sodi se sploh, da je hudobna roka zažgala. — Koliko ima tak človek vesti!!

(„Indipendente“ prepovedan.) Minolo soboto je državno pravdnistvo v Trstu ustavilo izhajanje imenovanega ultralahonskega lista, ki je bil glasilo tržaškega magistrata in primorskih neodrešencev, in to na podlagi drugega odstavka § 11. tiskovne postave.

(Iz Mengiša) se nam poroča, da je tamošnje „Bralno društvo“ imenovalo bivšega kapelana v Mengiši, čast. gosp. A. Koblarja, v priznanje zaslug za društveno ustanovitev častnim udom.

(Novih forintov) je bilo štiri milijone komadov gotovih. Ker pa so spoznali, da višnjeva barva ni stalna, so jih uničili. Tako bodo nekaj časa še stari goldinarji dobri.

(Vodstvo kmetijske srednje šole v Kadanji (Kaaden) na Češkem) v zaškem okraji nas prosi, da objavimo naslednje vrstice: Zimsko polletje se prične z 16. dnem septembra t. l. Pouk traja tri leta. Redni slušatelji, ki hočejo biti sprejeti, morajo dovršiti štiri razrede realke ali gimnazije ali meščansko šolo. Letna šolnina iznaša 40 gld., letni troški 300 do 400 gld. Abiturijenti, ki so prej dovršili štiri srednješolske razrede, imajo pravice enoletnih prostovoljcev. Učni zavod omogoči vsem abiturijentom, da morejo obdelavati večja posestva, vstopiti v poljedelsko upravno službo na graščinah in po skušnji kot popotni učitelji in učitelji na kmetijskih šolah.

(Petrolja) so v minolem letu zvozili v Trst 426.806 meterskih stotov. Kakor se poroča, nameravajo v Trstu napraviti čistilnico, kakor jo imajo na Reki.

(Na Goriškem) sta poleg že omenjenih poslancev izvoljena v volilnem okraji gradiškem bivša poslanca vitez Dottori in Josip pl. Del Torre.

(Kraljeva deželna vlada v Zagrebu) je z dné 22. maja 1889. leta izdala prepoved uvážanja parkeljnaté živine iz okuženih okrajev z dné 16. junija 1889. leta zopet razveljavila. Uvaževanje parkeljnaté živine s Kranjske na Hrvaško pa vendar ostaje še nadalje zavisno od prinosa živinskih potnih listov, na katerih je nesumljivo zdravstveno stanje dotične živine od uradnega živinskega zdravnika potrjeno.

Telegrami.

Singmaringen, 27. junija. Cesar in cesarica sinoči iz Stuttgarta došla ter so ju vsi

knezi sprejeli. Krasna razsvetljava, veliko navdušenje.

Bruselj, 27. junija. Pri Ciney-u, provincija Namur, se je sinoči pripetila nesreča na železnici. Stroj in petnajst vóz razbitih.

London, 27. junija. Reuterjevo izvestje: Kakor se govori v diplomatskih krogih, izjavil se je Salisbury, Francija gledé konvertovanja ne bo zahtevala samó, da se določi dóba, v kateri bodo angleški vojaki zapustili Egipt, marveč tudi, da se razveljavi od Dru-munda Wolfa v Carjigradu sklenjena an-gleško-turška pogodba. — Iz Kajire se po-roča: Odklonila je angleška vlada, da bi se s konvertovanjem vred obravnavalo vprašanje o izpraznjenji. Pogajanja so se pretrgala. Vincent se bo nemudoma povrnil v Kajiro.

Listnica vredništva:

G. A. M. na Goriškem: Prepozno; sicer pa iskrena hvala.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
26	7. u. jut.	737.6	18.6	sl. svzh.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	737.0	24.0	sl. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	737.7	19.6	"	"	
Srednja temperatura 20.7°, in 1.9° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafčno poročilo.)

27. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 20 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	83 " 10 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 75 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 35 "
Akcije avstr.-ogerske banke	905 " — "
Kreditne akcije	299 " 25 "
London	119 " 25 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	9 " 45 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemške marke	58 " 27 1/2 "

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Tujci.

25. junija.

Pri Matheu: V. Pfeifer, državni poslanec, s Krškega. — Fran Thomas, e. kr. stotnik, iz Gradea. — grof Lichtenberg z Dunaja. — pl. Schiwitzhofen, zasebnik, iz Gradea. — pl. Schiwitzhofen iz Novega mesta. — Rocko, zasebnik, iz Trsta. — Maximović, potovalec, iz Zagreba. — Sink, trgovec, iz Zagorja. — Süßerman, Baller in Liberman, trgovci, z Dunaja.

Pri Stona: Stopfer, e. kr. stotnik, s Češkega. — Dominik Rivalta, lesni kupčevalec, z Laškega. — Ferdinand Cadore, agent, iz Škofje loke. — Josip Vasalli z Laškega. — Weiss in Heinrich z Dunaja. — Jakob Dereani, s soprogo, iz Žužemberka.

Za izlet v Trbiž dné 29. t. m. ob 6. uri 45 minut zjutraj do-bivajo se že od danes

naprej vožnji listki za znižano ceno v prodajalnici vožnih listkov g. JOZEFA PAULIN-a v Ljubljani, Marjin trg št. 1, torej ne na kolodvoru.

(1) V obilo vdeleževanje se p. n. občinstvo prijazno vabi.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

sa Frančiškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata precast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleebbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornat.

Odlikovan: 1873, 1881.

Tovarna strešnega sklejnega papirja S. Valzachi & J. Diepold,

Brunn a. G. (postaja ob juž. žel.) Siebenhirtenstrasse št. 1,

priporoča svoj trajni in preskušeni

kamniti strešni sklejni papir.

Mazalna snov za sklejnopapirnaté strehe.

Elastične izolirne plošče od asfalta zoper dvigajočo se temeljno mokroto.

Karbolni lak (Carbolineum) orehovo-rujave barve, najboljše in najcenejše ohranilno in likalno sredstvo za vse lesene predmete. Pokrivanje streh s klejnim papirjem prevzamemo pod jamstvom trajnosti v akordu. (12—1)

Cenilniki zastonj in franko.

Stavbenim, zidarskim in tesarskim mojstrom primerni rabat.

Zaloga pri And. Druškoviču v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktinec

opatiye Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktinec (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. čitateljem, opozorjujé na to starodavno ter prekorišno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška SEGUIN Bordeaux

(Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1897.

Dobica se v vsch lekarnah in prodajalnicah dišav.

